

присъва. Въ обвинителният актъ се казва, че съмъ се призналъ тогава, че съмъ виновенъ, но това не е върно.

Пръдсъд.: Какъвъ разговоръ имахте съ него тогава въ Галацъ, като сте въ една стая спали?

Подсъд. Милковъ: Азъ казахъ и по-прѣди, че ний разговаряхме за други работи, а за убийството той, свидѣтеля, отвори по прѣди разговоръ, като каза, че въ вѣстниците се казвало, че г-нъ м-ръ Бѣлчевъ билъ убитъ. Азъ исказахъ съжаление за това, защото г-нъ Бѣлчевъ ми е билъ познатъ, като ревизоръ въ м-рството. Туй е билъ всичкий ни разговоръ по това убийство. Каква облага съмъ можалъ да очаквамъ, да казвамъ такова нѣщо на едно непознато менъ лице, което единъ пътъ само виждамъ?

— Да не сте казали това на шега прѣдъ свидѣтеля?

— Какъвъ интересъ можж да имамъ, да се хваля прѣдъ едно непознато менъ лице за такава работа? Азъ ви казвамъ, че туй нѣщо не съмъ казалъ.

Г-нъ Продановъ знаялъ ли е тогава, че сѫ е обѣщало 20.000 л. награда на оногози, който открие или улесни откриванието на убийците?

Свид. Продановъ: Не помня.

(Влиза свидѣтеля Славъ Тодоровъ).

Пръдсъд.: Свид. Славъ Тодоровъ, привиквате се тукъ прѣдъ съда, като свидѣтель, по това дѣло, да раскажете истинската правда, всичко каквото знаете по дѣлото, безъ да укривате нѣщо, като помните, че за всичко това ще отговаряте прѣдъ Бога и прѣдъ закона.

Раскажете всичко, каквото знаете по това дѣло.

Свидѣтъ. Славъ Тодоровъ: Азъ зная само, че тогава Конст. Поповъ бѣше секретаръ на тогавашното временно правителство въ Бургасъ, въ време на Бургаский бунтъ. Друго нищо не знамъ.

— Друго нѣщо не знаете ли. К. Поповъ взема ли участие въ бунта?

— Взема участие, защото съ тѣхъ бѣше.

Прокурора: Казвашъ, че знаешъ, че К. Поповъ е билъ секретаръ на привременното правителство. Отъ гдѣ знаешъ това?

— Азъ ходяхъ въ Окръжното Управление и съмъ го виждалъ.

— За какво ходи тамъ?

— Ходихъ да взема правителствени пари.

— Какъвъ сте били тамъ вий?